

αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, Centre Wagner, Kirchberg άσκησε στις 23 Αυγούστου 1989 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία παρέδωξε τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 171 της συνθήκης ΕΟΚ, επειδή εξακολουθεί να μην εκτελεί την οδηγία 78/546/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 12ης Ιουνίου 1978 περί των στατιστικών καταστάσεων για τις οδικές μεταφορές εμπορευμάτων στο πλαίσιο περιφερειακής στατιστικής, παρά τη απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 1985 (στην υπόθεση 101/84)⁽¹⁾,
- να καταδικάσει την κυβέρνηση της Ιταλικής Δημοκρατίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Βάσει του άρθρου 171 της συνθήκης ΕΟΚ και κατόπιν της αποφάσεως του Δικαστηρίου στην υπόθεση 101/84, η Ιταλική Δημοκρατία όφειλε να λάβει τα αναγκαία μέτρα εκτέλεσης της οικείας οδηγίας, ώστε να παύσει η παράβαση των υποχρεώσεων που υπέχει δυνάμει της συνθήκης.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 200 της 8. 8. 1985, σ. 7.

Προσφυγή του Jean-Louis Burban κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που ασκήθηκε στις 28 Αυγούστου 1989

(Υπόθεση 267/89)

(89/C 254/10)

Ο Jean-Louis Burban, κάτοικος Παρισιού 75006, 29, rue Mazarine, εκπροσωπούμενος από το δικηγόρο Βρυξελλών Jean-Noël Louis, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τη δικηγόρο Yvette Hamilius, 11, boulevard Royal, Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 28 Αυγούστου 1989 προσφυγή κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να δεχτεί τυπικά και ουσιαστικά την παρούσα προσφυγή,
- κατά συνέπεια, να ακυρώσει:
 - την από 3 Ιουλίου 1989 απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του γενικού διαγωνισμού PE/44/A, με την οποία αυτός αποκλείστηκε από τον διαγωνισμό,
 - κάθε μεταγενέστερη απόφαση που έλαβε η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού αυτού και ειδικότερα την απόφαση περί καταρτίσεως του πίνακα επι-

τυχόντων, καθώς και κάθε απόφαση του καθού που στηρίζεται σε παρόμοιες αποφάσεις,

- όλως επικουρικός, την από 15 Μαΐου 1989 απόφαση της εξεταστικής επιτροπής με την οποία αποκλείστηκε για πρώτη φορά η συμμετοχή του στο διαγωνισμό,
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα, κατ' εφαρμογή είτε του άρθρου 69 παράγραφος 2, είτε του άρθρου 69 παράγραφος 3 εδάφιο 2 του κανονισμού διαδικασίας, καθώς και στα αναγκαία έξοδα που υποβλήθηκε για τους σκοπούς της διαδικασίας και ιδίως τα έξοδα αντικλήτου, μετακινήσεως, παραμονής και αμοιβής των δικηγόρων, κατ' εφαρμογή του άρθρου 73 Β του ίδιου κανονισμού.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων επικαλείται:

- Την παράβαση του καθήκοντος αρωγής και την παράβαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως: από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι το καθήκον αρωγής και η αρχή της χρηστής διοικήσεως συνεπάγονται ότι η εξεταστική επιτροπή των διαγωνισμών υποχρεούται να εφαρμόζει, προς το συμφέρον των υποψηφίων, τις διατάξεις του άρθρου 2 εδάφιο 2 του παραρτήματος III του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων. Κατά συνέπεια, έπρεπε να επιτραπεί στον προσφεύγοντα να προσκομίσει κάθε συμπληρωματικό έγγραφο ή στοιχείο, δεδομένου ιδίως ότι η ίδια η διοίκηση τον οδήγησε σε πλάνη διότι δεν έκρινε σκόπιμο ούτε να του επιστήσει την προσοχή στην ανάγκη καταθέσεως των επιδίκων δικαιολογητικών, μολονότι δεν είχαν ακόμα εκπνεύσει οι προθεσμίες.
- Παράβαση του άρθρου 2 του παραρτήματος III του κανονισμού: η διάταξη της προκηρύξεως του διαγωνισμού, που απαγορεύει την προσκόμιση συμπληρωματικών δικαιολογητικών μετά την προθεσμία που τάχθηκε για την υποβολή των αιτήσεων συμμετοχής, αντιβαίνει στις διατάξεις του άρθρου 2 εδάφιο 2 του παραρτήματος III του κανονισμού και είναι επομένως παράνομη. Κατά συνέπεια παράνομες είναι επίσης οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, οι οποίες στηρίζονται στη διάταξη αυτή.
- Παράβαση του άρθρου 25 του κανονισμού: η αιτιολογία της αποφάσεως της 3ης Ιουλίου δεν καθιστά δυνατό ούτε στον προσφεύγοντα ούτε στο Δικαστήριο τον έλεγχο της αιτιολογήσεως των αποφάσεων περί αποκλεισμού του προσφεύγοντος από το διαγωνισμό, τις οποίες έλαβε η εξεταστική επιτροπή, και ειδικότερα τους λόγους για τους οποίους αυτή αρνήθηκε να επιτρέψει στον προσφεύγοντα να καταθέσει, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων της υποθέσεως, τα απαραίτητα δικαιολογητικά. Επομένως η απόφαση πρέπει να ακυρωθεί για έλλειψη αιτιολογήσεως.